

46

Λυτὰ Μ. 5. Πρωτότυπον. Ἀπόφαισις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1696.

Διάδικοι. Ἰωάννης Γύζης — Ζωρζέττος Σαντοριναῖος.

Διεκδίκησις κληρονομίας.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ, ἀμήν. 1696 Σεπτεβρίου 28. Μύκονο.

||² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες Ζωρζέττος Σοφιανὸς καὶ Σπηλιώτης Σαντοριναῖος, ἐπὶ ||³ τροποὶ καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ||⁴ ἀνάμεσα εἰς τὸν Ἰωάννη Γύζη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ζωρζέττος Σαντοριναῖος. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κλεῖσ ||⁵ μα, ὅπου ἤθελεν ἀφέσει τῆς γυναίκας τοῦ ἄνωθεν Ζωρζέττου εἰς τὴ Καπνογεννοῦσα ἢ καλὴν τῆς ἢ ||⁶ Ἑλένη, ὡς καθὼς φαίνεται ἢ παραγγελίαν τῆς γραμμένη στοὺς 1680 δικεβρίου 2. Ὅποῖ ||⁷ ος Ζωρζέττος, ἄνδρας τῆς ἄνωθεν Ἑλένης, ἐδιάβηκεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ποτὲ μισερ Τζαννῆ Καλα ||⁸ μαρᾶ καὶ ἐπήρνε φαβόρε σετένσι, καθὼς φαίνεται γραμμένη στοὺς 1687 Νοεβρίου 9 ||⁹ ὑπὸ χειρὸς τοῦ ποτὲ παπᾶ Μάρκου Κορινθίου, πρῶη καντζηλλιέρη, εἰς τὴν ὁποίαν συντέν ||¹⁰ σια ἤδωνεν τὸ ἄνωθεν κλεῖσμα τῆς γυναίκας τοῦ ἄνωθεν Τζωρτζέττου καὶ ἔ(σ)ζη. Ἐπειδὴ ||¹¹ καὶ νὰ δώση ἢ ἄνωθεν Ἑλένη συβία τοῦ ἄνωθεν Τζωρτζέττου τὸ κοινὸ χρέος χωρὶς νὰ ||¹² κάμη καμμιᾶς λογῆς παραγγιλία, ἢ ὁποία ἤφησεν εἰς τὸ θάνατόν τῆς δύο παιδί ||¹³ α, τὰ ὁποῖα παιδιά ἔδωσαν καὶ ἐκεῖνα τὸ κοινὸ χρέος, καὶ τὴν σήμερον σηκώνον ||¹⁴ τας ὁ ἄνωθεν Τζωρτζέττος διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὸ ἄνωθεν κλεῖσμα, ὡς γονιὸς τῶν ἄνωθεν παι ||¹⁵ δίων, διὰ τοῦτο μὴ κάνοντας <κα>λὰ ἀνάμεσόν του ἐνεφανιστήκασιν εἰς τὴν ἄνωθεν δι ||¹⁶ καισύνην διὰ νὰ δικαιοκριθοῦσιν, ὡς καθὼς ἐθέλασιν μιλήσουν | τὰ δικαιώματάν τως|. Καὶ ἢ ἄνωθεν δι ||¹⁷ καισύνην καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμ ||¹⁸ φοτέρων, τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, κράζουν, κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν τὸ ἄνωθεν κλεῖσμα ||¹⁹ νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθεν Τζωρτζέττου ὡς κληρονόμος τῶν παιδίων του. Ἐσι ἔκριναν καὶ ἐποφά ||²⁰ σισαν καὶ θέλει ἀπογράψουν καὶ ἀποκάτωθεν.

||²¹ — Τζωρτζέττος Σοφιαν(ὸς) ἐπίτροπ(ος) καὶ κριτῆς βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν.

||²² — Σπηλιώτης Σαντοριναῖ(ος) ἐπίτροπ(ος) καὶ κριτῆς βεβαιώνω τ' ἄνωθεν.

||²³ — Ἰωάννης Χαδεμένος καντζηλλιέρης.

¹⁰ εσζη ||²¹ τζωρτζετος σωφιαν(ος) επιτροπ(ος) και κριτις βεβεονο ωσανοθεν ||²² σπιλιοτις σαντοριναε(ος) επητροπ(ος) και κρητις βεβεονο τανοθεν ||²³ ιω(άννης) χαδεμενος καντζηληερης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Εἰς τὴν σύζυγον τοῦ ἐναγομένου εἶχε καταλείπει διὰ διαθήκης ἢ μάμμη τῆς ἐν κλεῖσμα. Φαίνεται ὅτι τὸ κληροδότιμα τοῦτο εἶχε καὶ πρότερον ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτων συγγενῶν (ἴσως παρ' αὐτοῦ τοῦ ἤδη ἐνάγοντος), ὁ δὲ νῦν ἐνα-

γόμενος ὡς σύζυγος τῆς τιμηθείσης εἶχε ζητήσῃ δικαστικὴν ἀπόφασιν περὶ τοῦ κύρους τοῦ κληροδοτήματος, τὸ δὲ δικαστήριον εἶχεν ἐκδώσει εὐνοϊκὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἀπόφασιν. Εἶτα ἡ σύζυγός του αὕτη ἀπέθανεν ἀδιάθετος, καταλιποῦσα δύο τέκνα ἐκ τοῦ μετὰ τοῦ ἐναγομένου γάμου της, ἅτινα καὶ τὴν ἐκληρονόμησαν καὶ εἰς τὸ κλεῖσμα τοῦτο, ὕστερον δὲ ἀπέθανον καὶ ταῦτα. Ἦδη ὁ ἐνάγων προβάλλει ἐπὶ τοῦ κλείσματος τούτου κληρονομικά, ὡς φαίνεται, — διότι ἡ ἀπόφασις καὶ ἐν τούτῳ εἶναι ἀόριστος — δικαιώματα, προφανῶς, ὡς γονικάρης, ἥτοι ὡς πλησιέστερος συγγενῆς τῶν τέκνων ἐκ τῆς μητρικῆς γραμμῆς, ἐξ ἧς ὡς γονικὸν προήρχετο τὸ ἐν λόγῳ κλεῖσμα, ζητῶν γὰ προτιμηθῇ τοῦ ἐναγομένου πατρὸς τῶν ἀποθανόντων τέκνων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζεται ὁ ἐναγόμενος κληρονόμος τῶν τέκνων ὡς πατὴρ καὶ ἐπιδικάζεται εἰς τοῦτον τὸ ἀμφισβητούμενον κλεῖσμα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως γίνεται δεκτὴ ἡ ἀρχή, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ γάμου ὑπῆρχον πλείονα τέκνα, ἅτινα μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς ἀπέθανον ἀλληλοδιαδόχως ἄνευ κατιόντων ἢ διαθήκης, ὁ πατὴρ κληρονομεῖ τὸ τελευταῖον ἀποθανόν τέκνον καὶ κατὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῆς μητρὸς περιελθοῦσαν εἰς αὐτὸ γονικὴν περιουσίαν (τὴν μὴ διπλοκονιτσιονάδα), περὶ ἧς βλ. ἀνωτέρω τὰ ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 6 ἀπόφασιν ἐκτιθέμενα).

5. καλὴ = ἡ μάμμη.

6. 12. παραγγελία = ἡ διαθήκη. Ὁ ὅρος παραγγελία, λίαν διαδεδομένος, ἐνχλλάσσεται συχνότατα μὲ τὸν ὅρον διαθήκη.

8. φαβόρε = ἐκ τοῦ ἰταλ. favore, εὐμένεια, εὖνοια, χάρις.

47

Λυτὰ Μ. 5. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1696.

Διάδικοι. Ἰωάννης τοῦ Κωνσταντῆ, υἱὸς τῆς Λιοντίδαινας — Νικόλας Καλλέργης.

Διεκδίκησις κληρονομίας.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1696 μηνὸς Ὀκτωβρίου 29 Μύκονο.

||² + Τὴν σήμερον οἱ ἐβγενέστατοι ἀφέντες Ἰζωρτζέττος Σοφιανὸς καὶ ἀφέντης Σπηλιώτης Σαν||³τοριναῖος, ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες Μυκόνου, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς διαφορᾶς||⁴ γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὸ Νικόλα Καλλέργη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Ἰωάννης τοῦ||⁵ Κωσταντῆ τῆς Λιοντίδαινας ὁ γυιὸς διὰ κάποια πράματα γονικάτωνε καὶ διὰ||⁶να προκοσύμφωνον, ποὺ ἤκαμεν ὁ Νικόλας Καλλέργης μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκα του,||⁷ γραμμένο στοὺς 1677 Σεπτεβρίου — 11· τ' ὁποῖο προικοσύμφωνον τὸ ἔκαμαν τῆς||⁸ θυγατέρας τῶνε τῆς Μαρίας· τ' ὁποῖο προικοσύμφωνον νομινάρε καὶ λέγει· ἀνίσως||⁹ καὶ κάμουν κληρονόμοι, καὶ οἱ κληρονόμοι ἡθέλει ἀπεθάνουν, γὰ στρέ-